

Lovforslaget §§ 26—28 (se Tillæg A Sp. 1679—80)
ansaaes vedtagne uden Afstemning.

Lovforslagets § 4, efter Afstemningen under Nr. 19 saalydende:

I de i Begyndelsen af § 3 nævnte Tilfælde skal Sundhedskommissionen derhos om fornødent tilveiebringe et eller efter Omstændighederne flere passende isolerede Lokaler, der forsynes med behørigt Udstyr. Kan Lokalet ikke tilveiebringes ved Benyttelse af offentlige Bygninger eller ved Opsførelse af Baracker eller Eignende, kan Sundhedskommissionen kræve private Lokaler stillede til Disposition imod Erstatning til alle Vedkommende. Sundhedskommissionen har derhos at drage Omsorg for, at den til de Syges Behandling fornødne Betsjening af Sygepleiere havees paa rede Haand.
ansaaes vedtagne uden Afstemning.

Lovforslagets § 11, efter den under Nr. 19 foretagne Afstemning saalydende:

Sundhedskommissionen kan paabyde, at Enhver, som lider af en af de paagjældende Sygdomme, og som ikke kan isoleres saaledes i sin Bolig, at Smitte kan forebygges, skal indlægges i et af de i § 4 omhandlede Lokaler, hvor der ydes ham behørigt Lægetilsyn og Forpleining, og hvor han er pligtig til at forblive, indtil han uden Fare for Smitteens Udbredelse kan flyttes. Saadant Paabud kan ogsaa gives til Sagttagelse af tvivlsomme Tilfælde.

ansaaes vedtagen uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 41 St.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov om Oprettelsen af en Stats-skole for Kvinders Uddannelse til Lærerinder m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 147. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1281.)

Udenfor Betænkningen var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragrafer med de dertil hørende af Udvalget stillede Endringsforslag sattes under Forhandling.

Ordføreren (Claudi): Som det vil ses af den afgivne Betænkning, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet anser det for billigt og rigtigt, at der, efter at der ved kongelig Resolution af 4de November 1859 blev forordnet Afholdelse af en aarlig Lærerindeexamen i Kjøbenhavn, og efter at senere Loven af 29de Marts 1867 om Lærerinders Ansættelse i det offentlige Skolevæsenes Tjeneste er bleven givet, fra Statens Side gjøres det Samme for Lærerinders Opførelse, som der ved Skolelærerseminarierne er gjort og gjøres for Mænds Opdragelse eller Uddannelse til Lærergjerning. Flertallet mener, at dette saa meget mere er billigt, som Antallet af de i Skolevæsenets Tjeneste ansatte Lærerinder er i Stigning i de senere Aar, og som det vistnok vil erkjendes, at examinerede Lærerinder i Reglen ville være at foretrække for Saadanne, som uden videre Jordannelse eller nogen grundig Forberedelse søge Erhverv ved Undervisning. Flertallet slutter sig saaledes til den høitærede Ministers Forslag, og ikke blot, fordi det finder det billigt, men tillige fordi det mener, at en Statskole som den foreslaede vil fremme Undervisningsvæsenets Tarv og Bedste, og at den tillige vil være et Gavn og et Gode for de Kvinder, som søle Kald for Skolelærergjerningen, og som ønske at uddanne sig til Lærerinder. Den Mening, som fra anden Side er kommen til Orde, og som ogsaa ligger til Grund for det cerede Mindretals Udtalelse, den nemlig, at — udenfor Kjøbstæderne i alt Fald — Kvindens Virken hidtil hovedsagelig eller udelukkende har været henvist til Undervisning i Bugestoler eller i de nederste Klasser, og at der følgelig ikke er nogen Grund til at fordre nogen særlig Uddannelse eller nogen videre Forberedelse af Kvinden til den Gjerning at undervise de smaa Børn, kan Flertallet ikke dele, lige saa lidt som at der derfor ikke skulde være Grund til at fremme Oprettelsen af en saadan Statskole som den foreslaede. Flertallet indrømmer, at navnlig paa Landet har Kvindens Deltagelse i Skolelærergjerningen hidtil paa de fleste Steder saa godt som udelukkende været henlagt til Bugestolerne eller til Skolernes nederste Klasse, og det skal ikke nægtes, at der kan findes for Skolevæsenet særlig begavede Kvinder, som uden videre Forberedelse eller Jordannelse kunne gjøre Gyldest i Skolens Tjeneste, men længere gaar Flertallets Indrømmelser heller ikke. Man mener, at som Børneantallet stiger, og som For-